

дума, имената на свѣтите братия сѫ станале символъ на просвѣщението не само у бѣлгарете, но и у сичките други славянски племена, които са стрѣмать да добиятъ умствено развитие и да положатъ ягко основание на своята самостоятелна книжевност. Разбира са, че ако у насъ да не би са появила своя книжевност, т. е. ако Кирилъ и Методий да не би превеле свѣщенното писание на старо-бѣлгарски езикъ, то христовото учение не би могло да пусти такива джлбоки корѣни въ бѣлгарскиятъ животъ, нашата народностъ не би могла да уцѣлѣ и нашето бѫдѫще умствено развитие не би било обезпечено. Ако единъ народъ нѣма своя книжевност и свое самостоятелно духовно развитие, той никога не може да са нарѣче народъ. Съ една дума, заслугите, които ни сѫ направиле нашите равноапостолни братия, сѫ до толкова голѣми, щото ние не сме въ сѫстояние да имъ туриме граници и да ги опредѣлимъ математически. Ние не можеме да испълниме желанието си и за това, защото една голѣма частъ отъ нашите стари памѣтници сѫ биле унищожени отъ онова „чудно племе“, което и до днесъ още не може да разбере, че сѣка една народностъ има право да живѣе, да са развива, да бѫде полезна на себѣ си и на близните си и да бѫде достойна да носи своето свѣщенно име *хора*. Днесъ сичкиятъ образованъ свѣтъ вече говори, че отъ развитието на една народностъ зависи щастлието на друга народностъ, а отъ щастлието на другата народностъ зависи развитието на третята народностъ, т. е. че ако сичките народности добиятъ известно образование и ако напълнятъ главите си съ човѣчески